

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/20/2018
Identifikačné číslo spisu:	6712010947
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6712010947.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci obvineného M. Z., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 26. apríla 2018 v Bratislave, o dovolaní obvineného M. Z. proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen z 01. marca 2017, sp. zn. 3T 246/2012, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Trestného poriadku dovolanie obvineného M. Z. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 28. januára 2013, sp. zn. 3T 246/2012, schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Zvolen a obvineným M. Z., na základe ktorej bol obvinený M. Z. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Okresný súd obvineného M. Z. odsúdil podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l/, § 37 písm. m/. § 38 ods. 2, § 39 ods. 2, ods. 4 písm. d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 32 (tridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému výkon trestu podmiennečne odložil a súčasne nad správaním obvineného v skúšobnej dobe uložil probačný dohľad, podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obvinenému určil skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona súd obvinenému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona zároveň súd obvinenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obvinenému uložil trest prepadnutia veci - 2 ks

kuchynské nože s tým že podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát - Slovenská republika.

Následne vydal Okresný súd Zvolen uznesenie z 01. marca 2013, sp. zn. 3T 246/2012, ktorým podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona vyslovil, že obvinený M. Z. sa v skúšobnej dobe uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 28. januára 2013, sp. zn. 3T 246/2012, neosvedčil a uložený trest vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov sa vykoná.

Podľa § 52 ods. 5 Trestného zákona s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obvineného M. Z. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Dňa 27. decembra 2017 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného M. Z. voči uzneseniu Okresného súdu Zvolen z 01. marca 2013, sp. zn. 3T 246/2012, podané prostredníctvom jemu ustanoveného obhajcu JUDr. Miroslava Hábera, advokáta so sídlom Trhová č. 1, 960 01 Zvolen.

Obvinený v podanom dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, t.j. že označené rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K zásadnému porušeniu uvedeného ustanovenia došlo podľa obvineného tým, že okresný súd napadnutým uznesením rozhodol až 01. marca 2017, teda po uplynutí jedného roka od uplynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu, ktorá uplynula 28. januára 2016, nakoľko rozsudok Okresného súdu Zvolen z 28. januára 2013, sp. zn. 3T 246/2012 nadobudol právoplatnosť dňa 28. januára 2013. Obvinený nad rámec uvedeného argumentuje ustanovením § 52 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa ods. 1 (pozn.: nevyslovil, že sa odsúdený osvedčil) bez toho, aby mal na tom odsúdený vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Na základe tejto skutočnosti obvinený žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného M. Valocku a súčasne zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu.

K dovolaniu obvineného sa dňa 26. januára 2017 vyjadrila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen, ktorá ho navrhla podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku odmietnuť, nakoľko je zrejmé, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Uznesenie Okresného súdu Zvolen z 01. marca 2013, sp. zn. 3T 246/2012 nie je rozhodnutím, proti ktorému možno podať dovolanie, keďže nie je taxatívne uvedené v § 368 ods. 2 Trestného poriadku. Zároveň uviedla, že dovolaním napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné, pričom dodala, že obvinený predmetné rozhodnutie ostatne ani nenapadol riadnym opravným prostriedkom, ktorým je podľa Trestného poriadku v tomto prípade sťažnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané neoprávnenou osobou v zmysle § 382 písm. b/ Trestného poriadku z nasledovných dôvodov:

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie:

a) rozsudok a trestný rozkaz,

- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení obvineného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým konštatuje, že ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. v taxatívnom výpočte rozhodnutí neobsahuje možnosť podať dovolanie, zo strany obvineného, proti uzneseniu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienечného odsúdenia, resp. o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený. Pokiaľ zákon nestanovuje niečo iné, dovolanie možno podať len proti taxatívne uvedeným rozhodnutiam. Okrem toho možno dovolanie podať aj proti rozhodnutiam a v prípadoch uvedených v § 371 ods. 2 Trestného poriadku, ale toto právo má len minister spravodlivosti za podmienok uvedených v § 369 ods. 1 Trestného poriadku.

Posudzujúc ale dovolanie obvineného, je zrejmé, že smeruje proti rozhodnutiu o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený. Z ustanovenia § 371 ods. 2 Trestného poriadku ale vyplýva, že rozhodnutia o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, môže dovolaním napadnúť iba minister spravodlivosti. Obvinený zo zákona preto nemá v tomto smere aktívnu legítimáciu.

Najvyšší súd poznamenáva, že v tomto prípade, s poukazom na vyššie uvedené, nie je z procesného hľadiska správne akceptovať taký výklad, ktorým by dovolací súd odmietol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku tak, ako to navrhuje prokurátorka okresnej prokuratúry. Dovolanie totiž smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému je dovolanie podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku prípustné; podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku ale v uvedenom prípade aktívna legítimácia na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku prináleží výlučne ministrovi spravodlivosti.

V zmysle ustanovenia § 382 písm. b/ Trestného poriadku, dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Z tohto dôvodu musel Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. b/ Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietnuť, používajúc horeuvedené ustanovenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.